

ANALIZA BILANSA

Dodatak „Narodnom Blagostanju“

BROJ 27

BEOGRAD, 4 JULI 1936.

GODINA VIII

Sadržaj:

»Šipad«, šumsko-industrijsko preduzeće Dobrljin—Drvar a. d., Sarajevo
 Југословенска Солвај творница д. д., Лукавац

»ŠIPAD«, ŠUMSKO-INDUSTRIJSKO PREDUZEĆE DOBRLJIN- DRVAR A. D., SARAJEVO

Dok se nisu počele primenjivati sankcije prema Italiji, razvitak naše šumske industrije bio je dosta povoljan. U toku 1935 godine primećen je postepeni porast domaće tražnje, a izvoz — uprkos svim teškoćama — nije zaostao iza onog u 1934 godini. Kako će posledice sankcija doći do punog izražaja tek u bilansima naših drvarskih preduzeća za 1936 godinu, bila je opravdana nada da će se bar bilansi za 1935 godinu završiti sa nešto povoljnijim rezultatom.

Kod »Šipada«, našeg najvećeg drvarskog preduzeća i jednog od najvećih u srednjoj Evropi, to se nažalost nije ostvarilo. Bilans za 1935 zaključen je po prilici sa jednakim gubitkom kao i onaj za prethodnu godinu, naime sa gubitkom od 2,7 miliona dinara. Kako je kod »Šipada« od 1931 godine rezultat rada stalno negativan, gubitku za prošlu godinu treba dodati i prenos gubitka iz ranijih godina. Ukupni gubitak je na taj način već dostigao iznos od 13,6 miliona dinara odnosno 68% od glavnice ili 31% od glavnice i fondova. Ako se uzme u obzir da preduzeće raspolaže i ogromnim tihim rezervama koje se kriju u velikoj stvarnoj vrednosti amortizovanih investicija (investicije vrede najmanje 300 miliona, a bilansirane su sa 16 miliona), toliki gubitak, sam po sebi, ne bi morao da pretstavlja još nikakvu opasnost. Ni znatniji gubitak ne bi, možda, bio nepodnosiv za preduzeće kao što je »Šipad« sa kapitalom od nekoliko stotina miliona, sa područjem koje obuhvata sedam srezova, sa 350 km željezničke pruge koja je aktivna, sa najvećom strugarom u Evropi (Drvar) i sa velikim stovarištem u Kninu i Šibeniku.

Ipak je potrebno da se ispituju uzroci stalnih gubitaka, jer će se jedino na taj način dobiti prava slika o poslovanju u prošloj i u nekoliko ranijih godina. Uprava »Šipada« napominje u svom izveštaju da je na efekat rada preduzeća u 1935 godini uticalo nekoliko momenata. Pre svega, iako se odnos između troškova koštanja izradene građe i prodajne cene nešto popravio u odnosu na 1934 godinu, ipak je on još uvek nepovoljan, kao što se to vidi iz sledeće tablice (u dinarima po kubnom metru izradene građe, franko strugara):

Godina	Proizvodni troškovi	Prodajna cena
1934	342,14	296,74
1935	325,14	293,36

Proizvodni troškovi nisu se mogli u većoj meri smanjiti zbog lošijeg kvaliteta sirovine i zbog smanjenja proizvodnje od 330.329 m³ na 273.461 m³.

Izvesni gubici prouzrokovani su i padom kurseva stranih valuta i deviza, a preduzeće je imalo i znatan gubitak na kamata usled beskamatnog blokiranja klirinških potraživanja u Italiji. Uprava »Šipada« ipak se najviše žali na sledeće gubitke, koji su teretili prošlogodišnji bilans:

	mil. din.
1) Kamate na stari dug Direkciji šuma u Banjoj Luci	3,54
2) Kamate na amortizacioni dug	0,57
3) Kamate na dug Direkciji drž. željez. iz 1934 god.	0,72
4) Deficit na pruži Mlinište—Jajce	1,28

Uprava smatra da preduzeće ne može da plaća stari amortizacioni dug i šumsku taksu za poslednjih 5 godina, ukoliko je ona bila suviše visoka, pa sledstveno da ne može plaćati ni kamatu na ove dugove. Inače, na računu šumske takse preduzeće, čiji je sopstvenik država, duguje državi oko 40,55 miliona dinara, na koji mu se dug zaračunava 6% kamata. U vremenu konjunktura, dok su prodajne cene izradene građe iznosile franko strugara 600 do 700 dinara, preduzeće je plaćalo šumsku taksu od oko 35 dinara po 1 m³ na panju. U toku zadnjih 5 godina, kada su prodajne cene pale na 250 dinara, šumska taksa je povišena na 50 odnosno 63 dinara po 1 m³ na panju. Od 1 januara 1935 šumska taksa je opet snižena na 22 dinara. Povoljno dejstvo tog sniženja doći će do punog izražaja tek u bilansu za 1936, jer se zatekla veća količina balvana iz 1934, koji su obračunati po ranijim uslovima i cenama. Još nije rešeno kako će se regulisati pitanje otplate duga koji je prouzrokovao ranijim previsokim šumskim taksama.

Isto tako nije rešeno ni pitanje nerentabilne i suviše pruge Mlinište—Jajce. »Šipad« nije samo veliko šumsko, već i veliko saobraćajno preduzeće. Glavne su pruge Prijedor—Knin 232,8 km, Srnetica 49,4 km i Jajce 55,7 km. Na »Šipad«-ov bilans željeznica utiče vrlo nepovoljno velika pasivnost pruge Mlinište—Jajce, koja i nije vlasništvo preduzeća, već neposredno vlasništvo države. »Šipad« održava javni saobraćaj na ovoj pruži koja prolazi kroz najsiromašnije krajeve Vrbaske banovine, tako da je na njoj, prirodno, promet slab a deficit od 1918 do 1935 bez kamata iznosi oko 24 miliona dinara.

I u pitanju »Durmitora« a. d. ništa se nije promenilo. »Šipad« je bio primoran da ga i prošle godine finansira. Do kraja 1935 u »Durmitor« je uloženo 43,6 miliona. Jedan deo te sume je zamrznut. »Šipad« je već godinama potraživao i od Fabrike celuloze Drvar d. d. 5,6 miliona. Krajem maja o. g. izabrani sud koji je rešavao o sporu doneo je odluku kojom su potpuno raščišćeni odnosi između ova dva preduzeća i utvrđena je suma koju »Celuloza« ima da isplati »Šipadu«.

Na rezultat rada utiče i to što je »Šipad«, kao državno preduzeće, primoran da preuzme i izvesne socijalne i nacionalne obaveze, koje se od ostalih privrednih preduzeća ne mogu tražiti u istoj meri. Tako, na primer, 1930/31 javila se potreba čišćenja šuma. »Šipad« je tada izradom sušika spasio desetine hiljada hektara državnih šuma. Korist od tog čišćenja šuma ne može se lako i jednostavno izračunati, ali uprava »Šipada« smatra da je preduzeće na sušikama izgubilo

25 do 30 miliona dinara. »Šipad« je, zatim, od 1925 do kraja 1935 isplatio oko 12 miliona dinara i za razne druge poslove koji nemaju veze sa poslovanjem preduzeća; u istom razdoblju izdao je i na razna blagodejanja oko 6,15 miliona dinara.

Uprava »Šipada« smatra da je angažmanima iz ranijih godina vezano oko 85 miliona dinara, koja se svota jednim delom mora smatrati propalom. Dalje, da razni izdaci i gubitci, koji su preduzeću neopravdano nametnuti, iznose oko 65 miliona dinara. To znači da je preduzeće za vreme lepih zarada od svoje imovine utrošilo oko 150 miliona dinara u nerentabilne poslove i u poslove koji sa njegovim pravim radom nemaju veze.

Neobično je važno pitanje da li se dosadašnjim gubicima i obavezama koje su »Šipadu« nametnute otežava samo poslovanje preduzeća. S obzirom na ogromne rezerve kojima »Šipad« raspolaže, o njegovoj sigurnosti ne treba ni diskutovati. Stanje preduzeća je potpuno solidno i u bitnosti povoljno. Vrednost njegovih investicija može se proceniti sa najmanje 300 miliona dinara (a u bilansu se vodi sa 16 miliona). Likvidna aktiva preduzeća iznosi oko 68 miliona. Potraživanja kod mušterija u zemlji i inostranstvu su uglavnom sigurna i likvidna. Teškoće potiču otuda, što je znatan deo obrtnog kapitala »Šipada« vezan i delom zamrznut, tako da se povremeno primećivala i oskudica gotovine. U vezi s tim biće zaista potrebno da se izvrši izvesna sanacija preduzeća. Uprava smatra da bi se ona mogla izvesti sledećim merama, i to: beskamatna pozajmica, koja je preduzeću odobrena, da mu se stavi na raspoloženje za rad, umesto što se upotrebljava za smanjenje duga iz ranijih godina, a zatim da se povisi glavica sa dosadašnjih 20 na 100 miliona. To povišenje bi se imalo izvesti za račun previsoke šumske takse iz ranijih godina (50 miliona) i za gubitke na pruzi Mlinišće—Jajce (30 miliona dinara). Druga alternativa bi bila da se dug za šumsku taksu kompenzira sa potraživanjem preduzeća za pruga Mlinišće—Jajce, a ostatak duga za šumsku taksu da se briše.

Postoji i treća alternativa, koja je predviđena Finansijskim zakonom za 1936/37 godinu, a prema kojoj bi se imao napustiti oblik akcionarskog društva, kako kod »Šipada«, tako i kod »Durmitora«. Misli se na potpunu etatizaciju naših državnih šumskih preduzeća i sa formalne strane. Prilikom reorganizacije moraće se svakako povesti računa o tome, da »Šipad« ne ostane bez potrebnih finansijskih sretstava. Ne sme se bez daljega napustiti ni organizacija preduzeća na komercijalnoj bazi, jer ona pruža »Šipadu« mogućnost da u slučaju potrebe sa većom elastičnošću preorijentiše svoj rad.

Što se tiče rada u šumama, uprava napominje da je uređaj preduzeća baziran na godišnjoj preradi od 300 do 350 hiljada m³ tehničke oblovine. Međutim, proizvodnja u toku poslednjih godina stalno opada. Tako je u 1934 masa četinaštog drveta iznosila 508 hiljada m³, a u 1935 samo 317 hiljada m³, a za 1936 je doznačeno još manje, i to samo 272 hiljade m³. Kod kvalitativnog omera od 55% ove 272 hiljade m³ mase daće oko 150 hiljada m³ četinašteg tehničke oblovine. A doznačena masa bukovine daje oko 18 hilj. m³ oblovine. To znači da bi se sa oko 168 hiljada m³ oblovine morale alimentirati obe strugare, odnosno da se ne bi iskoristila ni polovina njihovog kapaciteta. Očigledno je da se moraju potražiti nova šumska područja, jer dosadašnja ne mogu više da hrane ove strugare.

U 1935 »Šipad« je izradio 230.011 m³ čamove tehničke oblovine prema 376.941 m³ u 1934 godini, i 28.771 m³ bukove tehničke oblovine prema 24.476 m³ u 1934. Osim toga je ucep-ljeno 33.426 prostornih metara čamovog i 122.477 prost. m bukovog »ogrevnog« drveta prema 49.603 pr. m. čamovog i

109.483 pr. m. bukovog »ogrevnog« drveta u 1934. Kao što se vidi, proizvodnja u 1935 bila je za $\frac{1}{4}$ manja nego u 1934 g. Usled sniženja akordnih stavova pojevtinila je seča i izrada balvana, ali su opšti troškovi po m³ zbog smanjenja proizvodnje porasli. Za radove u šumi utrošeno je u 1935 godini 550 hiljada ljudskih i 100 hiljada konjskih nadnica. Za te radove izdato je u 1935 godini 12,8 miliona. Za sve poslove (šuma, prevoz, strugare) je isplaćeno ukupno 36,4 miliona na ime nadnica i 6,1 miliona na ime činovničkih prinadležnosti. Prosečna nadnica iznosila je 21,24 dinara, a prosečna mesečna plata činovnika 2.375. —dinara.

Izrađeni čamovi balvani otpremeni su strugarama u Drvaru i Dobrljinu, a bukovi isključivo strugari u Drvaru. Oko jedne polovine bukovog »ogrevnog« drveta upućeno je raznim stovarištima za prodaju, a ceo ostatak »ogrevnog« drveta upotrebljen je za loženje lokomotiva, za ogrev i izradu uglja.

Rezultat prerade na strugarama najbolje se vidi iz sledeće tablice:

Godina	Izrezana oblo- vina hilj. m ³	Dobivena gra- da hiljade m ³	Procenat isko- rišćenja	Troškovi ukupni hilj. din.	Troškovi po 1 m ³	Bena koštanja franko struga- ne po 1 m ³ gr.
J e l o v i n a						
1934	330,33	188,43	57,04	15,190	45,98	342,14
1935	273,46	145,83	53,33	13,174	48,17	325,14
B u k o v i n a						
1934	17,17	8,03	46,79	1.403	81,72	562,04
1935	36,69	14,43	39,35	2.402	65,47	595,29

Od 273,46 hiljada m³ izrezane četinašteg oblovine otpada na strugaru Drvar 220,11 hiljada, a na strugaru Dobrljin 53,35 hiljada m³. Kod bukovine odnos je za Dobrljin još nepovoljniji, jer je ova strugara u 1935 izrezala 2,42 hiljade m³ bukove oblovine, a ona u Drvaru 34,26 hiljada m³. Da bi se obezbedilo jače zaposlenje u 1935 je kupljeno od Križevačke imovne opštine i 8.000 m³ hrastovine koja će se tokom 1936 preraditi na strugari u Dobrljinu, iako ona nije udešena za preradu hrastovine. Međutim, trajno zaposlenje ove strugare neće moći da se osigura, ako se preduzeću ne dodele nova šumska područja.

U pogledu prodaje dobivene građe uprava napominje da »Šipad« smatra rad na svetskim tržištima svojim glavnim zadatkom, pošto našu zemlju treba da snabdeva mala doma-ća industrija. Razume se, da je »Šipad« primoran da plasira u zemlji robu koja nije sposobna za izvoz, u prvom redu težinski škart. U toku poslednje dve godine plasirane su sledeće količine rezane građe (u hiljadama m³):

	1934	1935	1934	1935
	Jelova		Bukova	
U inostranstvu	177.067	154.620	8.235	14.139
U zemlji	32.012	32.024	829	272
Svega	209.079	186.644	9.064	14.411

Prosečne prodajne cene u 1935 iznosile su po kubiku, franko strugara za jelovinu 292,85 dinara, a za bukovinu 462,50 prema 296,20 odnosno 547,28 dinara u 1934. Uprava je nastojala da plasira robu na svima tržištima, koja za preduzeće uopšte dolaze u obzir, ali je razumljivo da je najviše prodavano u bliže zemlje, jer se na udaljenim tržištima jače osećala konkurencija drugih zemalja. Upoređenje izvoza prema zemljama pruža sledeću sliku:

Zemlja	1931	1932	1933	1934	1935
	u procentima				
Italija	19,25	58,05	60,42	60,73	58,69
Eritreja	—	—	—	—	17,74
Alžir, Tunis, Maroko	43,65	19,59	22,26	16,72	6,82
Egipat	—,03	2,00	1,58	6,78	—,58
Južna Amerika	15,79	1,77	6,28	4,18	7,57
Engleska	16,39	7,63	3,96	3,18	3,17
Grčka	—	4,57	—,97	—,86	—
Ostale zemlje	4,89	6,39	4,53	7,57	5,44
Svega	100,00	100,00	100,00	100,00	100,00
Milioni m ³	78,2	117,1	177,3	188,4	172,0

Na osnovu ove tablice najbolje se može oceniti u kojoj su meri sankcijama prema Italiji pogodeni i »Šipad« i naša cela industrija drveta. Oko 60% robe išlo je na talijansko tržište. Zbog sankcija taj izvoz je sasvim prestao, a sa dobijanjem kompenzacija na drugim tržištima išlo je vrlo teško. Talijansko tržište, ostaće nam jednim delom zatvoreno i posle ukidanja sankcija, jer će Italija favorizovati uvoz iz zemalja koje nisu pristupile sankcijama.

Generalni direktor »Šipada« g. d-r Ulmanski smatra da je za spasavanje i napredak naše drvarske industrije potrebno da se ona organizuje, da zavedemo dirigovanu privredu, jer neorganizovani pojedinac na svetskim tržištima ne nalazi više uslove za opstanak. Naročito manjim firmama je nemoguće da se pojedinačno javljaju na svetskom tržištu. Zbog toga treba sprovesti njihovo udruživanje i kolektivan nastup.

Glavne bilansne pozicije za 4 poslednje godine ovako izgledaju:

Račun izravnjanja

Aktiva	1932	1933	1934	1935
	u hiljadama dinara			
Investicije	1.959	3.097	8.056	9.257
Železnice	4.005	4.005	6.859	6.932
Hartije od vrednosti	1.852	1.852	1.750	1.750
Gotovina	1.573	1.498	880	1.602
Dužnici	31.932	25.432	26.807	46.991
Zalihe	22.943	24.807	33.133	22.745
Materijal i živ. nam.	9.087	8.214	10.086	9.900
Inventar	256	1.239	1.287	1.512
Rimese	185	122	65	11
»Durmitor«	20.408	26.534	26.516	27.069
Prenosne stavke	—	—	—	248
Gubitak	4.337	8.201	10.929	13.627
Pasiva				
Glavnica	20.000	20.000	20.000	20.000
Rezervni fond	4.269	4.269	4.269	4.269
Spec. rezervni fond	8.613	8.613	8.613	8.613
Potporni fond	1.996	2.041	2.095	2.108
Penzioni fond	3.289	3.453	3.626	3.807
Fond sa osiguranje od požara i poplava	5.460	5.460	5.460	5.460
Poverioci	48.943	56.016	76.558	88.066
Akcepti	6.000	5.250	5.750	7.750
Prenosne stavke	—	—	—	1.571
Zbir bilansa	98.540	105.103	126.370	141.644

Račun gubitka i dobitka

Rashodi	1932	1933	1934	1935
Prenos gubitka	2.371	4.337	8.201	10.929
Opšti troškovi	4.309	4.586	4.497	4.491
Kamata i provizije	145	1.135	568	2.199
Osiguranja	1.002	917	713	759

Porezi	3.352	1.037	1.126	831
Amortizacija	—	—	907	—
Kursna razlika	213	—	100	481
Potpore i milostinje	—	—	479	427
Gubitak želez. Mlinište—Jajce	—	1.452	1.442	1.288

Prihodi

Roba	7.056	6.091	7.105	7.778
Prenos gubitka	2.371	4.337	8.201	10.929
Gubitak tek. god.	1.966	3.864	2.728	2.698
Zbir prihoda ili rashoda	11.394	14.292	18.034	21.405

Zbir bilansa i prošle godine je porastao i iznosi 141,6 miliona. Sopstvena sretstva, koja se sastoje iz glavnice i fondova, iznose 44,25 miliona i ostala su već nekoliko godina gotovo nepromenjena. To znači da su obaveze »Šipada« u stalnom porastu. Promene kod akceptata su neznatne, ali su poverioci porasli sa 48,9 miliona u 1932 na 88 miliona krajem 1935 godine.

Strukturelne promene u aktivni su mnogo značajnije. Pre svega pada u oči ponovni porast investicija, što je posledica postepene obnove zastarelih postrojenja. Dok je bilansna vrednost investicija i železnica u 1932 iznosila svega 5,96 miliona dinara, dotle je ona krajem prošle godine porasla na preko 16 miliona. Kao što je ranije spomenuto, ove dve pozicije sadrže ogromne tihe rezerve. U 1935 kod investicija nije bilo otpisa. Dužnici su porasli, prvenstveno zbog blokiranja klirinškog potraživanja u Italiji (17 miliona dinara). Vrednost robe iznosi 22,75 miliona prema 33,13 miliona u prethodnoj godini. Ovo smanjenje je posledica opadanja proizvodnje. Kredit koji je »Šipad« stavio na raspoloženje »Durmitoru« porastao je za pola miliona i iznosi 27,07 miliona dinara.

Neto prihod od prodate robe je porastao u odnosu na 1934 za 673 hiljade i iznosi 7,77 miliona dinara. Međutim, na strani rashoda imamo još znatnija povećanja. Kamate i provizije iznose 2,19 miliona prema 568 hiljada u 1934, a gubitak na kursnoj razlici u 1935 bio je 481 hiljada prema 100 hiljada u 1934. Gubitak poslovanja u 1935 nije veći od onog u 1934 blagodareći tome što nije izvršena amortizacija (u 1934 otpisano 907 hiljada). Osim toga, i porezi su manji za 300 hiljada nego u prethodnoj godini i iznose 831 hiljada dinara.

U upravi »Šipada« nalaze se g. g.: Spasoje Piletić, predsednik; Kosta Spasojević i inž. Milan Manojlović, potpredsednici; Nikola Stanarević, Fetah Krupić, Đoka Popović, Petar Bilbija i Božo Aničić, članovi. U nadzornom odboru su gospoda: Kosta Gnjatić, Asim Muharemagić, Vlado Ivica i Jovo Kreco. Generalni direktor je g. d-r Milan Ulmanski.

ЈУГОСЛАВЕНСКА СОЛВАЈ ТВОРНИЦА Д. Д., ЛУКАВАЦ

26 маја о. г. одржана је у Лукавцу крај Тузле 41 редовна годишња скупштина акционара Југословенске Солвај творнице. Управа је том приликом поднела акционарима доста повољан извештај о пословању у 1935 години. Поред осталог, она вели „Са задовољством можемо констатовати, да се је пословање нашега друштва у прошлој пословној години побољшало. Овај успех проистиче из сталног повећања потрошње содних производа у земљи.. У погледу експорта наших производа постоје још увек велике потешкоће.. И покрај свега тога успело нам је, да продају у иностранству задржимо у висини прошлогодишње продаје”.

Ми смо више пута имали прилике да констатујемо, да се у 1935 години побољшало економско стање у целом свету и код нас. Пословни извештај наше водеће хемијске фабрике потврђује нам тачност те констатације. Сматрамо да је с национално-економског гледишта необично уте-

шна околност, да је побољшање у индустрији амонијачне и камене соде изазвано повећањем потрошње у земљи. То је, наиме, знак, да је дошло до извесног побољшања и у оним гранама које троше содне производе, а то су фабрике сапуна, фабрике стакла, штофарне, фабрике хартије, војно-технички заводи и разне водоводне централе, чији се филтри снабдевају готово искључиво Солвајевом содом.

Ипак, ни за наш платни биланс ни за Југославенску Солвај творницу није никако повољна чињеница да је извоз содних производа ограничен. Фабрика у Лукавцу била је и пре привредне депресије упућена на извоз, а данас поготову, јер се прилике у земљи, и поред раније поменутог побољшања, нису још толико поправиле, да би се велики производни капацитет фабрике могао потпуно искористити. Иначе, фабрика извози своје производе првенствено у Мађарску и у остале државе југоисточне Европе, где се сусреће нарочито са руском конкуренцијом. Даљу потешкоћу претстављају девизна ограничења, услед којих долази до немогућности благовремене наплате потраживања. Разуме се да је фабрика због тога присиљена да подноси велике жртве.

Према томе, упркос порасту продаје у земљи, акционари Југославенске Солвај творнице не могу да буду сасвим задовољни, јер је прошлогодишњи чисти добитак је два достигао половину оног из 1928, а знатно је мањи и од добитка у 1932 или 1933 години. С обзиром на то услови рада и питање рентабилитета били би још увек врло компликовани, да се предузеће не налази у повољној финансијској ситуацији. Оно не зависи од туђих, скуких кредита, него ради искључиво сопственим средствима. Фабрика у Лукавцу основана је пре 42 године са главницом од свега 500 хиљада аустријских форината. Припадала је богатој породици Солвај у Брислу, која ју је снабдевала свим потребним финансијским средствима и стално водила рачуна о томе да предузеће буде што модерније и рационалније уређено. Крајем светског рата главница је износила 40 милиона круна затим 10 милиона динара. После тога је неколико пута повишавана, и од 1929 износи 80 милиона динара.

Југославенска Солвај творница спада у ред наших највећих индустријских предузећа. Доња таблица у којој смо упоредили главне билансне позиције за последње четири године, показује нам да је предузеће и иначе снажно фундирано и толико сатурирано сопственим средствима, да код нас има врло мало других фабрика које би се у том погледу могле ставити у исти ред са фабриком у Лукавцу.

Рачун изравњања

Активна	1932.	1933.	1934.	1935.
у хиљадама динара				
Непокретности	16.805	16.003	15.376	15.484
Машине и апарати	21.658	23.339	20.065	18.666
Транспортна средства	1.167	930	729	532
Мобилијар	442	248	198	202
Сировине и готова роба	18.564	15.604	8.397	9.186
Дужници	58.730	73.767	66.676	66.692
Благајна	135	455	706	874
Хартије од вредности	63	54	54	54
Преносне позиције	—	—	—	445
Пасива				
Главница	80.000	80.000	80.000	80.000
Резерве	13.951	15.038	16.349	16.913
Повериоци	12.933	21.552	9.962	6.250
Преносне позиције	—	252	366	378
Добит	10.958	13.878	5.910	8.593
Збир биланса	117.863	130.721	112.587	112.135

Рачун губитка и добитка

Расходи				
Амортизација	5.642	6.101	5.743	5.955
Добит	10.958	13.878	5.910	8.593
Приходи				
Пренос добити	88	771	267	45
Бруто добит фабрикације	15.930	19.202	11.157	14.022
Камате	581	5	228	481
Збир прихода или расхода	16.599	19.979	11.652	14.548

Збир биланса у 1935 износи 112,1 милиона, и остао је у односу на претходну годину готово непромењен, али је за 18,5 милиона мањи него у 1933 години. Пасива биланса је необично једноставна. Сопствена средства изnose 105,5 милиона, од чега отпада на главницу 80 милиона, на резерве 17 милиона и на чисту зараду 8,5 милиона динара. Повериоци су исказани само са 6,25 милиона према 9,96 милиона у 1933 години. Склони смо претпоставци да фабрика и нема поверилаца у правом смислу речи. Износи који су књижени преко те позиције претстављају вероватно неисплаћену дивиденду, разне депое и слично — пошто је неторно да Југославенска Солвај творница не ради са туђим средствима. У томе и лежи њено преимућство. Иначе, у пасиви имамо још само преносне позиције које не достижу ни 400 хиљада динара.

Прве четири позиције у активи односе се на инвестиције које су исказане, по одбитку амортизације, за 34,88 милиона, од чега отпада на непокретности 15,48 милиона, на машине 18,66 милиона и на транспортна средства и мобилијар 734 хиљаде. Према 1934 години инвестиције су мање за око 1,5 милиона динара. Ако се узме у обзир да је у 1935 отписано на име амортизације 3,95 милиона, видимо да је у току прошле године било нових инвестиција за око 4,5 милиона динара. То значи да се постројења и машине стално допуњују и модернизују. Иако је фабрика стара већ 42 године, ипак су њезине инсталације најмодерније и најсавршеније. Управа фабрике зна, да је то један од врло важних фактора у борби са конкуренцијом, јер се тиме омогућује најекономичнија производња.

Залиха сировина и робе износи 9,18 милиона према 8,39 милиона у 1934 и 15,6 милиона у 1933. Дужници су са 66,6 милиона остали готово непромењени према 1934, али су у односу на 1933 мањи за 7 милиона. Иако се на наплату потраживања за робу, нарочито у извозном послу, мора дуже чекати, ипак сматрамо да се знатан део ове позиције односи на незапослена средства, која су или код приватних банака или на жиро-рачуну Народне банке, односно на чековном рачуну Поштанске штедионице. На то указује и приход од камате. Иначе, готовина у благајни крајем 1935 износи само 874 хиљаде према 706 хиљада у претходној и 135 хиљада у 1932 години.

Рачун губитка и добитка састављен је на нарочити начин. Међу приходима исказује се само пренос добити, салдо прихода од камате и „бруто добит“ од фабрикације, која се овако зове због тога што од ње није још одузета амортизација, али су већ одбијени сви технички и управни трошкови. „Бруто добит“ износи 14 милиона, према 11,15 милиона у 1934 години и 19,2 милиона у 1933. И амортизација је у 1935 нешто већа него у претходној години и износи 5,95 милиона. Чиста добит у 1935 је 8,59 милиона према 5,91 милиона у 1934. Она је овако подељена: дивиденда 7,2 милиона, хонорар управном и надзорном одбору 500 хиљада, дотација резервном фонду 854 хиљаде, а остатак добити од 39 хиљада преноси се на нови рачун.